

Саулъ былъ кроткъ и благоразуменъ. Той, откакъ ся въцарилъ, принесълъ голѣмъ полжъ на прѣквѣ-тъ Божіѣ, за-что то ѿ очистилъ отъ магесницы и баятеле, на които су-евѣрни чловѣци ся надѣяли повече, нежели на провидѣніе Божіе. Нъ той неосталъ до край живота си така добродѣте-ленъ и богобоязливъ, та да испѣлнява царскы-ты си длѣж-ности кѣмъ народа спорядъ закона Божій. Саулъ станжлъ самоволенъ, Богу непокоренъ и невѣренъ и най-сѣтнѣ до толко суевѣренъ, что то самъ ходилъ при нѣкомъ си бабич-кѣ да си бае, за да научи отъ неѣ, каквы сѣтнины ще има отъ войнѣ-тъ, коѣто мислилъ да подкачи съ Филистимяны-ты. По тыя причины Богъ избралъ чрезъ Самуила на мѣсто Саула за царь *Давида*, най-младша отъ седѣмъ-тѣхъ сынове Іессеевы отъ Іудино-то колѣно.

Давидъ.

Давидъ, второй царь Израилскый, откакъ ся помазалъ отъ Бога за царь, живѣлъ у Сауловый дворъ безъ да ся мѣ-ша въ царскы-ты работы, доклѣ былъ живъ Саулъ. Той испрѣво ся прославилъ съ това, че въ боя съ Филистимля-